

KOZMOLÓGIA A ĽUDSKÁ EVOLÚCIA TEÓRIA FARIEB

RUDOLF STEINER

GA 91

Teória farieb a svetla III

4. augusta 1903, Berlín

Všetky subjektívne zákonitosti našich orgánov zodpovedajú objektívnej, z ktorej sú extrahované. Morské živočíchy, u ktorých ešte nie je vyvinuté oko, predsa vnímajú svetlo a tmu. Majú pocit svetla cez nervový uzol; len postupne sa vyvíja zrakový nerv, ktorý prenáša svetelný vnem do mozgu, pričom je vnímaný ako farba.

Naši astrálni predkovia ešte nemali vyvinuté orgány zraku, mali len astrálny orgán vnímania, ktorým priamo cítili farbu, boli stále zajedno s tým, čo vnímali, a žili s farbou, ktorú cítili.

Celý vývoj je diferenciacia. Najprv sú oko a napríklad červená farba v nediferencovanej jednote. Potom sa život diferencuje na vnímanie a bytie. Človek nemôže

objektívne vnímať to, čo nedokáže subjektívne opäť vyprodukovať, ako ilúziu zo seba. Všetko, čo je vonku, je aj v človeku. Je len oddelenou časťou vonkajšieho sveta, ktorá do seba vťahuje to, čo je vonku.

Naši astrálni predkovia prvých kôl tam vnímali. My ľudia štvrtého kola vnímame, kde sa nachádzame.

Celý vývoj je diferenciacia. Po prvé, oko a červená farba sú v nediferencovanej jednote.

Život v červenej sa rozlišuje na:

1. Vnímanie červenej (očným nervom)
2. Samotná bytosť červenej

Obrázok 1. Život v červenej → Diferenciácia → Vnímanie červenej a bytie červenej

Všetka subjektívna regulácia našich orgánov zodpovedá objektívnym prírodným zákonom, z ktorých je extrahovaná.